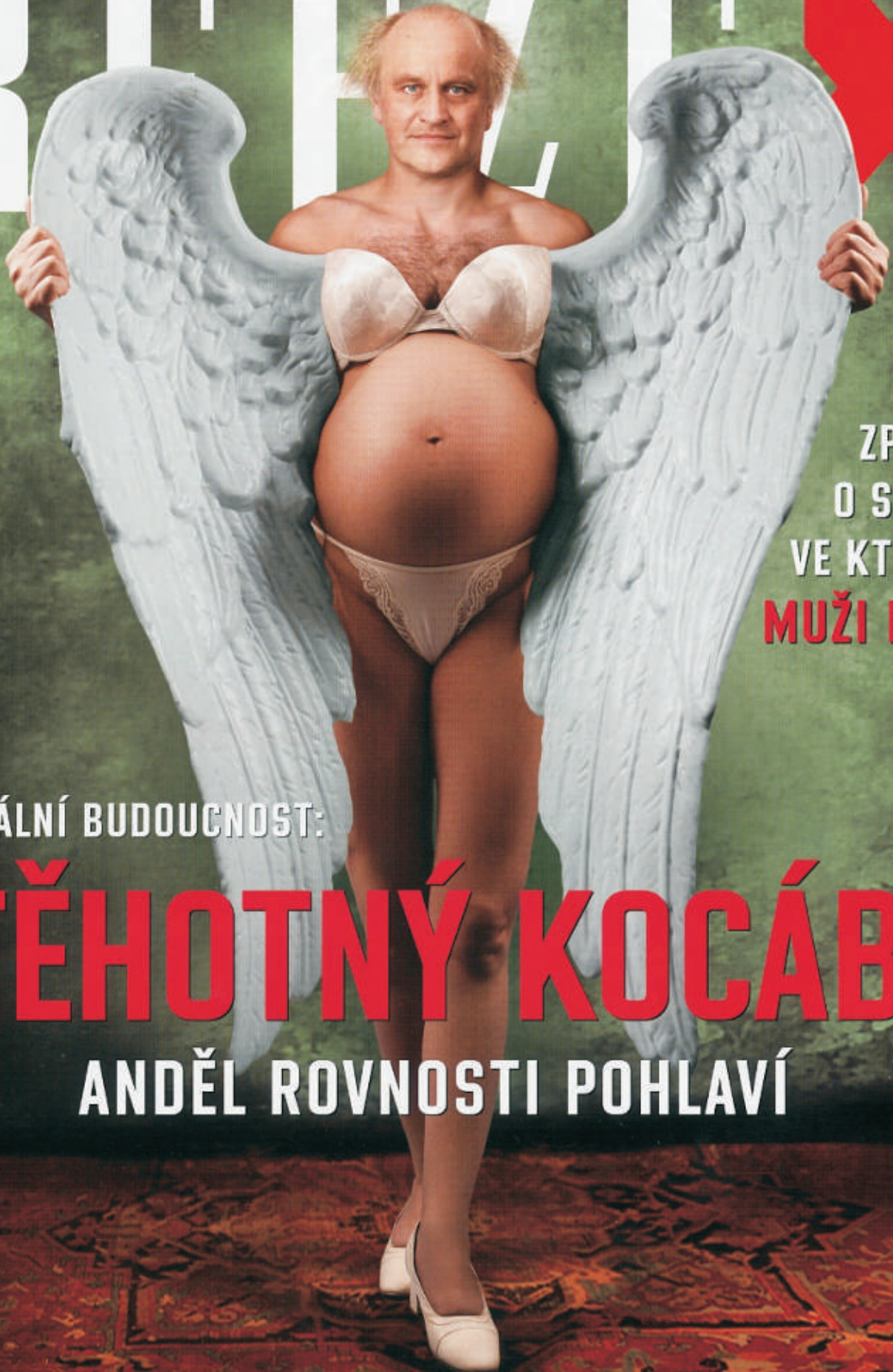

40 CS SPOLEČENSKÝ TÝDENÍK

REFLEX

ZPRÁVA
O SVĚTĚ,
VE KTERÉM
MUŽI RODÍ

IDEÁLNÍ BUDOUCNOST:

TĚHOTNÝ KOCÁB

ANDĚL ROVNOSTI POHLAVÍ

7. ŘÍJEN 2010 35 Kč | PŘEDPLATNÉ 32 Kč |
SLOVENSKO 1,75 € | BELGIE 3,40 € | SPOLEKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO 3,10 €

Galerii snímků z Londýna
a Designbloku najdete na
reflex.cz/foto

BOTAS na Designbloku
představí mj. inovace
starších kolekcí a modely
bot pro skupinu Toqixue

Dekoratívni stěna
LASVIT CRYSTAL WALL
navržená studiem Koncern

Dámské hodinky **PRIM COUPÉR 40**
od Lenky Súkupové z luxusní řady
Arteu navštívily Londýn a budou
i v Superstudiu Designbloku

ního nábytku No Sign of Design) nebo Daphna Isaacs a Laurens Manders, dvojice nizozemských designérů nábytku spojeného se svitidly v elegantní kombinaci dřeva a porcelánu, za níž si odvezli hlavní cenu z Mezinárodního festivalu designu v Berlíně (DMY). Do Prahy přijede i ekologicky smýšlející dvojice Norů ze studia StokkeAustad či jejich soupeřů, vyznavač křehké jednoduchosti Andreas Engesvik. Pařížská královna designu nábytku a světél Inga Sempéová přiveze svou jen pár měsíců starou akvizici, pohovku Ruché vyrobenou pro firmu ligné roset jako kombinací prostínkého rámu a matrace působící jako spousta skládaček origami vedle sebe. Zatímco loni se návštěvnost blížila 35 tisícům, letos očekává ředitelka a kurátorka Designbloku Jana Zielínská i díky účasti velkých jmen ze zahraničí ještě o pět tisíc víc.

Ačkoliv návštěvníci Designbloku odchází s spokojením a pronajaté ateliéry se vyklázejí za pochvalného mručení médií, vystavující studia mají proti akci pár výhrad, jež jsou přenosné z ročníku na ročník. Zde je ta zásadní: Výše „zápisného“ a cena pronájmu stánku pro ty, kteří v Praze nemají vlastní showroom.

Středně velkou firmu vyjde účast na akci po sečtení účastnického poplatku (40 000 Kč), pronájmu výstavního modulu nebo ateliéru, nákladů na propagační materiály, přípravu plochy a výrobu exponátů na více než 150 tisíc korun. Hlavně kvůli tomuto aspektu se letos Designbloku nezúčastní třeba firma Process, pod jejíž hlavičkou loni sklízela úspěchy Lucie Koldová se stolkem Treasury Table nebo kolekcí úložných Cheeky Boxes: „Na prototypu našeho nového stolku Princess je ještě nějaká práce – a i kvůli ekonomické krizi, se kterou dnes bojuje snad každá firma naší velikosti, si letos účast na Designbloku raději necháme ujit,“ svěřil se majitel Processu Martin Kukačka za svým hojně navštěvovaným stolkem na londýnském 100 % Design za souhlasného přikyvování mladé šperkařky Viktorky Beldové. A jeden z našich nejocenenějších designérů, Jan Čtvrtník, k tomu dodává: „Na Designbloku by se měly prezentovat velké firmy, které vyrábějí design od někoho. Nikoli samotná studia, nebo dokonce jednotliví návrháři – proč ti by měli platit?“ Ale prezentace na Designbloku je poznaná nutnost – kdo tu nevystavuje, jako by pro ten rok

přestal existovat. Zejména v očích odborné poroty nejdůležitějších tuzemských oborových cen Czech Grand Design, jež je složena z odborníků, kurátorů a novinářů; porotci na moc akcí týkajících se designu nechodí, a když už jdou, pak právě na Designblok.

Na přínosu pro zviditelnění českého užitého umění, a hlavně na setrvalém růstu kvality Designbloku se však shodně snad celá odborná veřejnost. Mnozí tvrdí, že má nejzásadnější česká akce týkající se designu našlápnuto k tomu, aby se stala významnější než vídeňský Design Week nebo berlínský DMY. Michal Froněk, muž známý neomylnými instinkty, neobvyklými designovými řešeními a odbornou erudicí, to shrnuje: „Už nyní je Designblok větší než komorní a na domácí výrobky orientované dny designu ve Vídni, a na rozdíl od jiných českých oborových veletrhů tenhle přežil, zatímco ostatní zanikly. Samozřejmě má své chyby, ale vzhledem k tomu, že Praha není oproti třeba Birminghamu městem designu a akce nemá stálou podporu Národní galerie a koneckonců ani samotného města, je výsledek na velmi vysoké úrovni.“